

Rotlle núm. 18/07
Causa núm. 062-5/06
Sentència núm. 42-07
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Marie CONTE
Yves PICOD
Josep Maria PIJUAN CANADELL

Andorra la Vella, a catorze de desembre de dos mil set.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Lletrat Sra. Emma C.L. en defensa i representació del Sr. Josep C.I. contra la sentència de data 9 de maig de 2007 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes d'homicidi per imprudència. Sent part el Magfc. Ministeri Fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà sentència de data 9 de maig de 2007, amb la següent part dispositiva: "Fallem: que hem de condemnar i condemnem a Josep C.I. , com a responsable penalment en concepte de autor, del delictes major d'homicidi per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DIVUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, UN ANY DE PRIVACIÓ DEL PERMIS DE CONDUIR i al pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a exigir responsabilitat civil".

II.-RESULTANT: Que el precedent fallo es recolza en els següents fets que la sentència declara provats en el seu primer resultant: "que en data 19 d'octubre de 2.005, vers les 09:08 hores, el processat Josep C.I. , nascut el dia 24 de març del 1.947, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, circulava conduint el camió marca Volvo AND-53458 per la carretera general núm. 1 en sentit d'Andorra la Vella vers Sant Julià de Lòria quan, mentre passava la rotonda d'Aixovall i en distreure's de la seva conducció malgrat aproximar-se a un pas de vianants, no s'adonà que Isabel B.O. es trobava creuant la calçada de dreta a esquerra segons el sentit de circulació del camió i per sobre del pas de vianants, atropellant-la amb la part davantera del vehicle i causant-li la mort".

III.-RESULTANT: que la representació processal de l'acusat Josep C.I. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, recurs que fonamenta en que el Tribunal de Corts ha incorregut en una indeguda valoració de la prova practicada i incorrecta qualificació jurídica del fets d'auto, tota vegada que de la prova practicada resulta acreditat, al parer de la part apel·lant, que l'atropellament es va produir no perquè l'acusat entrés al pas de vianants circulant molt depressa o mirant cap a un altre costat sinó perquè, justament per mirar al seu davant, no va veure a la vianant que venia no pel davant del camió sinó que havia arribat corrents en la seva mateixa direcció, des

de l'hotel Barcelona, introduint-se al pas de vianant, per la seva dreta, de manera brusca, i el Tribunal de Corts hauria hagut de tenir en compte aquesta conducta imprudent de la vianant que rebaixaria la imprudència de l'acusat de manera que hauria de ser considerada lleu i, en conseqüència, qualificar els fets com a constitutius no del delictes major d'homicidi per imprudència greu de l'article 104.1 del Codi Penal sinó del delictes menor d'homicidi per imprudència lleu de l'article 104.2 del mateix Codi, imposant-li una pena no superior a un mes d'arrest condicional i tres mesos de retirada del permís de conduir.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs per considerar que la conducta imprudent de l'acusat no pot qualificar-se més que de greu ja que l'atropellament es produí a l'interior d'un pas de vianants, zona que la Jurisprudència té qualificada d'especial protecció, i que l'acusat no va prestar la suficient atenció a la seva conducció ja que no va veure a la vianant, ni va extremar les precaucions com li era exigible en atenció a la llargària del camió que conduïa i en el que, des de la cabina, tenia un angle mort de visió com reconegué en l'acte del judici oral, per la qual cosa el Ministeri Fiscal interessà la confirmació de la sentència apel·lada per ésser ajustada a Dret.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que el recurs que formula la representació processal de l'acusat es fonamenta en una errònia valoració de la prova per part del Tribunal de Corts que l'ha dut a una incorrecta qualificació jurídica del fets d'autes, doncs entén que no va prendre en consideració el fet acreditat per les manifestacions del testimoni Sr. M. de que la vianant es va introduir al pas de vianants corrent i de manera brusca, i que aquesta imprudència de la vianant ha de temperar la negligència de l'acusat qui ni conduïa molt depressa ni desatent ni mirant cap a un altre costat sinó que,

justament, mirava al seu davant i per això no va veure a la vianant que venia no pel davant del camió sinó pel costat i en la seva mateixa direcció. Ateses aquestes circumstàncies, la representació processal de l'acusat entén que el Tribunal de Corts hauria hagut de considerar com a lleu la imprudència de l'acusat i qualificar els fets com a constitutius no del delictes major d'homicidi per imprudència greu de l'article 104.1 del Codi Penal sinó del delictes menor d'homicidi per imprudència lleu de l'article 104.2 del mateix Codi.

La jurisprudència dictada en els casos d'atropellament de vianants quan creuen la calçada pel damunt d'un pas de vianants, o per la zona propera al pas, exigeix sempre al conductor del vehicle la màxima atenció quan s'aproxima a un pas de vianants, ja que en aquest lloc el vianant gaudeix de la preferència de pas i màxima protecció, de manera que el conductor està obligat a prendre les mesures que calguin per disminuir la velocitat fins al punt que li permeti poder detenir el vehicle quan observa la presència de vianants a la vorera que, estant prop de la calçada, palesen una evident intenció de creuar. En el cas d'autes, és fet plenament provat que la vianant Sra. Isabel B.O. creuava la calçada per dintre del pas de vianants i que la seva presència sí que fou advertida pel conductor Sr. Martínez que circulava, també conduint un camió, en la direcció contrària a la que ho feia el camió conduït per l'acusat, i aquest conductor sí va detenir el seu camió per respectar la preferència de pas de que gaudia la vianant Sra. B. . Per contra, l'acusat no la va veure ni abans de introduir-se al pas, ni quan ja s'hi havia introduït, i la raó d'això no es altra que la seva distracció, perquè no mirava on devia. El conductor del camió té reconegut que "a la rotonda va mirar pel retrovisor per no enganxar-se amb els pilots". Com és de veure en el reportatge fotogràfic, i de manera més precisa en el croquis que consta al foli 82, el pas de vianants està molt pròxim a la rotonda, tot just ben bé després d'un tram de corba on hi han els pilots en els que l'acusat temia enganxar-se i, per tant, ben segur que el conductor del camió quan s'atansava al pas de vianant estava més pendent de no enganxar-se amb aquests pilots que no pas del que passava a la zona pròxima del pas de vianants, ja que en cas contrari hauria vist com la vianant anava cap al pas, com sí va veure l'altre conductor, el Sr. M.

No es pot oblidar que l'acusat conduïa un camió de considerables dimensions, i que ell no gaudia de la visió del cent per cent ja que, com té reconegut l'acusat en l'acte del judici oral, "en el camió, al estar més alt hi ha un angle mort, s'ha de mirar endavant i no a sota", la qual cosa l'obligava a extremar la seva atenció al atansar-se a un pas de vianants pel tal d'assegurar-se que podia seguir la marxa, envaint el pas de vianants, sense provocar risc de cap mena per als altres usuaris.

Per tot el que s'ha exposat, es considera que la valoració de la prova feta pel Tribunal de Corts ha estat absolutament correcta, com ho és la qualificació de la imprudència com a greu i, per tant, constitutiva del delictes major d'homicidi per imprudència de l'article 142.1 del Codi Penal, essent les penes imposades proporcionades a la gravetat dels fets.

II.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la confirmació íntegra de la sentència apel·lada, amb la imposició al recurrent de les costes processals ocasionades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'acusat Josep C.I. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data nou de maig del dos mil set en la causa 062-5-06.

2- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts.

3- Imposar al recurrent el pagament de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.